La comunicació

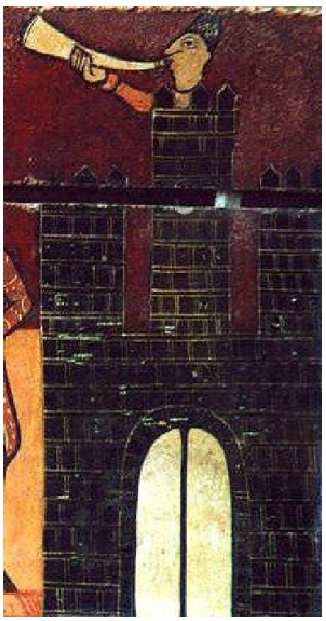

En el període medieval, el sistema més ràpid de comunicació s'establia entre les torres.

Com es comunicaven de dia? I de nit?

Quin tipus de notícies creus que s'enviaven?

El so del corn era molt habitual per avisar dels perills. Els diferents tocs del corn eren el codi sonor utilitzat per a transmetre missatges diversos.

Al mateix temps, al capdamunt de les torres dels castells hi havia estendards, o sigui, draps que servien sobretot per a fer senyals durant el dia d'una torre a l'altra. Aquests estendards acostumaven a ser blancs, ja que era el color que millor es distingia de lluny.

Sabem per documents posteriors que les torres de guaita de la costa, que vigilaven la presència de naus pirates, disposaven d'una mena de veles blanques per a fer senyals a les altres torres. De nit feien els senyals amb fogueres enceses. Un sistema semblant de senyals es deuria fer servir als antics castells.

Més tard, a partir del segle XIII, es van introduir els coloms missatgers que es criaven a tots els castells per enviar missatges escrits.

La comunicació entre torres permetia enviar-se informació diversa generalment relacionada amb possibles perills o conflictes que poguessin amenaçar la seguretat dels habitants del territori.

No disposem d'informació sobre el llenguatge que empraven tot i que cal pensar que podien detallar qui era l'enemic i el nombre aproximat de les seves forces i la immediatesa de l'atac.

Un cop establerta la xarxa de torres és possible que es poguessin enviar missatges de tot tipus: naixements i defuncions de membres de la noblesa, epidèmies, visites de personatges destacats, etc.